

**ПОЯСНЕННЯ КРИМІНАЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ
ПРЕСТУПСТВ ПОПЕЛНЕНИХ ПЕРЕШОНОЮ
ПАНСТВОЮ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЮ СЛУЖБИ
УКРАЇНИ**

В артыкуле, на падставе вынікаў аналізу падыходаў навуковага, сфармулявана аўтарскае вызначэнне паняцця "крыміналагічная характарыстыка праступстваў, зробленых перашоною ПАНСТВОЮ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЮ СЛУЖБИ УКРАЇНИ", а таксама ўдowodнено яго тэарэтычнае і практычнае значэнне для дзядзінны рэалізацыі кары.

Слова ключовыя: характарыстыка крыміналагічная; праступства; перашоною ПАНСТВОЮ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЮ СЛУЖБИ УКРАЇНИ; цана праступчыва; узровень праступчыва; асоба праступчыва; дэтэрмінанты праступчыва; афіара праступства.

**CONCEPT OF CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF
CRIMES EXPRESSED BY PERSONNEL OF THE STATE
CRIMINAL-EXECUTIVE SERVICE OF UKRAINE**

The article, based on the results of the analysis of scientific approaches, formulates the author's definition of the concept of "criminological characteristic of crimes committed by the personnel of the State criminal-executive service of Ukraine", as well as its theoretical and practical significance for the sphere of execution of punishments has been proved.

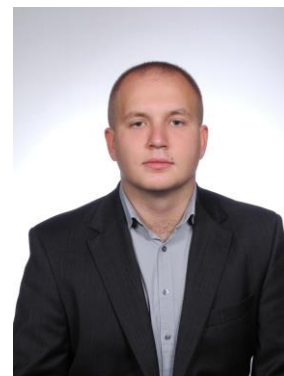
Keywords: criminological characteristic; crime; Personnel of the State Criminal Execution Service of Ukraine; Price of crime; State of crime; Level of crime; The offender; Determinants of crime; Victim of crime.

**ПОНЯТТЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ, ЩО ВЧІНЯЮТЬСЯ
ПЕРШОНОЮ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

В статті, на аснове рэзултытатів аналізу навуковых падыходаў, сфармулявана аўтарскае вызначэнне паняцця «крыміналагічная характарыстыка злочынів, што вчынся перашоною Державної кримінально-виконавчої служби України», а таксама дowedнено яго тэарэтычнае і практычнае значэнне для сферы виконання пакарань.

Ключові слова: криміналагічная характарыстыка; злочын; перашоною Державної кримінально-виконавчої служби України; ціна злочыннасці; стан злочыннасці; узровень злочыннасці; асоба злочынца; дэтэрмінанты злочыннасці; жертва злочыну.

Постановка прашлемы. Як паказала вивчення навуковай літэратуры, відносна змісту криміналагічної характарыстыкі злочынів, што вчынся перашоною виправних колоній, досі ні серед учених, ні серед практиків немає єдиної точки зору [1, с. 50-112]. При цьому асновні протиріччя з означеної прашлематики обумовлені, з одного боку, відсутністю єдності навуковців щодо змісту загального паняцця «крыміналагічної характарыстыкі» [2, с. 11-14], а з іншого, - відсутністю цього паняцця щодо оцінки суспільної небезпечної діяльності перашонолу виправних колоній. Таке становище, як у свій час зробив висновок В.Б. Ястребов, ускладнює порівняння різних навуковців, призводить до нечіткості складових елементів цієї навукової категорії [3, с. 14]., што й стало одним із завдань даного дисертаційного дослідження. Як з цього прыводу зазначив А.П. Закалюк, показники злочыннасці підлягають вимірюванню для отримання уявлення про її розмір, міру змінюваності, ймовірності та величину матеріального прываву, а таксама для розроблення

Likhovyyki Yaroslav

*docent Katedry Prawa
Karnego
Wydziału Prawa
Użhorodskiego
Uniwersytetu
Narodowego
doktor nauk prawnych,
(m.Użhorod, Ukraina)*

відповідно до цього предметних заходів щодо запобігання та протидії злочинним проявам [4, с. 156].

Вивчення наукових джерел дає можливість стверджувати, що поряд з існуванням значної кількості поглядів на структуру і поняття кримінологічної характеристики певної групи злочинів, включаючи й ті, що пов'язані з виконанням покарання у виді позбавлення волі на певний строк, зазначене питання майже не розглядалося [2, с. 11-12]. Учені розглядають це поняття як у широкому, так і у вузькому аспектах. При цьому прихильники тієї чи іншої наукової позиції включають до нього певний набір елементів – складових частин. Так, В.Б. Ястребов визначив зміст кримінологічної характеристики як сукупність елементів (ознак), а саме – це: а) просторово-часові параметри (місце в загальній сукупності злочинів; зв'язки з іншими їх видами; основні тенденції розвитку тощо); б) особливості, що мають значення для розуміння детермінант злочинних проявів (властивості тих, хто вчиняє злочини; кримінологічні ситуації; характер взаємодії особливостей та ситуації; обставини, що сприяли вчиненню злочинів); в) особливості, що мають значення для організації попереджувальної діяльності (характер зв'язків між елементами; комплекс ознак, спрямованих для тих чи інших категорій злочинів; вплив на протиправну поведінку діяльності правоохоронних та інших державних органів, громадських організацій) [3, с. 16]. С.С. Косенко включив до елементів кримінологічної характеристики також суспільну небезпечність, обсяг, динаміку, інтенсивність, тенденції вчинення злочинів, прогноз, наслідки злочинів тощо [5, с. 104-105]. Проте, як вірно зробила висновок А.С. Лукаш, при такому підході поняття кримінологічної характеристики злочинів ототожнюється з предметом кримінології [2, с. 13]. Саме тому Ю.В. Александров та С.М. Іншаков до елементів зазначеної характеристики окремих груп злочинів включили лише дані про їх структуру, динаміку, характер, особливості географії [6, с. 104], що, на відміну від названих вище наукових позицій, значно звужує зміст кримінологічної характеристики, і, як правильно зауважила А.С. Лукаш, такий підхід не може необхідною мірою показати сутність окремої групи злочинів [2, с. 13]. Більш аргументовано до вирішення даного наукового завдання підійшов І.М. Даньшин [7, с. 8] який вважав, що кримінологічна характеристика включає відомості про рівень, коефіцієнти, структуру та динаміку злочинів, описання особи тих, хто їх вчиняє, мотиви та цілі їх злочинної поведінки [8, с. 95]. Аналогічні висновки з цього питання можна знайти й в роботах В.В. Василевича, який, зокрема, переконаний, що кримінологічна характеристика має містити у собі стійкі відомості про рівень, структуру, динаміку та географію злочинних дій, а також про осіб, що їх вчиняють, тобто нові відомості про справжній стан явища, повні та точні знання про нього для ефективної й науково обґрунтованої боротьби з конкретними злочинами [9, с. 83]. Разом з тим, слід визнати, що найбільш повно до визначення змісту кримінологічної характеристики злочинів підійшов С.С. Косенко, який, поряд з тим елементами, мову про які вели І.М. Даньшин, О.Г. Кальман, А.С. Лукаш, В.В. Василевич та інші науковці, до цієї характеристики запропонував ввести аналіз особи потерпілих [5, с. 14].

Саме зазначені методологічні підходи й були застосовані при виведенні поняття кримінологічної характеристики злочинів, що вчиняються персоналом Державної кримінально-виконавчої служби України у ході виконання кримінальних покарань.

Стан дослідження. Як показали результати вивчення наукової літератури, питання кримінологічної характеристики злочинів досить активно розробляються такими ученими, як: О.М. Бандурка, В.С. Батиргареева, І.Г. Богатирьов, В.І. Борисов, В.В. Голіна, Б.М. Головін, О.М. Джужа, Т.А. Денисова, А.П. Закалюк, О.О. Кваша, В.Я. Конопельський, О.Г. Колоб, І.М. Копотун, В.А. Меркулова, О.М. Литвинов, Є.А. Стрельцов, В.О. Туляков, В.І. Шакун та ін.

Проте, в контексті злочинів, які вчиняються персоналом Державної кримінально-виконавчої служби України, дана проблематика досліджена не в повній мірі, що, у свою чергу впливає на ефективність запобіжної діяльності у цьому напрямі.

Все це й обумовило вибір назви цієї наукової статті, а також визначило її основне завдання, а саме: на основі проведеного аналізу наукових підходів, сформулювати авторське визначення кримінологічної характеристики злочинів, виходячи із змісту об'єкта та предмета даного дослідження.

Виклад основних положень. Результати аналізу різноманітних наукових джерел, а також офіційної статистики та практики боротьби із злочинністю у сфері виконання

покарань України, дало можливість сформулювати наступне визначення «кримінологічної характеристики злочинів, що вчиняються персоналом Державної кримінально-виконавчої служби України», а саме – це: стійкі відомості про рівень, структуру, динаміку та географію злочинних діянь, а також про осіб, що їх вчиняють, та потерпілих від злочинів, тобто нові відомості про справжній стан злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України, повні та точні знання про ці суспільно небезпечні явища для ефективного й науково обґрунтованого запобігання зазначеного виду злочинів.

Таким чином, системо-утворюючими ознаками, що складають зміст поняття «кримінологічна характеристика злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України», є:

1. Стійкі відомості про рівень, структуру, динаміку та географію злочинних діянь персоналу ДКВС України.

Стійкість – це здатність зберігати і виявляти свої властивості, не піддаватися руйнуванню, псуванню тощо [10, с. 622]. У випадку вчинення злочинів персоналом ДКВС України це означає, що суспільно небезпечні діяння, що мають місце з боку зазначеної категорії осіб, є постійними та стабільними, не дивлячись на зовнішні впливи на даний вид злочинності, що вчиняються суб'єктами її запобігання.

Відомості – певні факти, дані про кого-, що-небудь [11, с. 84]. У даній ситуації мова ведеться про статистичні відомості, що публікуються у статистичних щорічниках України [12] та містять відомості про стан злочинності з боку персоналу ДКВС України.

Рівень злочинності – це її кількісна характеристика, яка вимірюється в абсолютних величинах сумою вчинених злочинів і осіб, що їх вчинили, за певний відрізок часу на певній території [13, с. 26]. Як і у загальній злочинності, так і у її видах рівень злочинності вимірюється через їх коефіцієнти: а) інтенсивність злочинності (у даному випадку – через вплив злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань) на стан і ефективність кримінально-виконавчої діяльності; б) кримінальну активність персоналу ДКВСУ (закономірності розвитку даного суспільно небезпечного явища (структуру, динаміку, т. ін.) [13, с. 27]. Крім цього, під час оцінювання даного виду злочинів, що мають місце в ДКВС України, враховується й рівень латентної злочинності, тобто тієї її частини, що не знайшла відображення в офіційних статистичних звітах. При цьому, в органах та установах виконання покарань має місце як схована (не виявлена правоохоронними органами злочинність через її специфіку або через неповідомлення про такі факти з боку потерпілих від злочинів), так і прихована латентна злочинність (як результат направлених дій правоохоронних органів шляхом не реєстрації злочинів, у тому числі в Єдиному реєстрі досудових розслідувань (ст. 214 КПК України), або їх переводу у розряд адміністративних та інших правопорушень).

Структура злочинності (у даному випадку – злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України) визначається співвідношенням у злочинності видів (груп) злочинів, які класифікуються за кримінально-правовими чи кримінологічними підставами [13, с. 28]. При цьому, слід зауважити, що мова ведеться лише про місце злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань, у структурі як загальної злочинності, так і у структурі злочинів, що реєструється з боку посадових осіб правоохоронних органів (тобто певної класифікаційної групи). Поряд з цим, зазначений вид злочинів у зміст так званої «злочинності у місцях позбавлення волі» [14, с. 152-163] не входить, позаяк суб'єктами вчинення останньої є лише засуджені (крім, звичайно, випадків співучасті персоналу ДКВСУ і засуджених при вчиненні злочинів у ході виконання та відбукання кримінальних покарань).

Динаміка злочинності – показник, який відображає зміну її рівня і структури протягом того чи іншого тимчасового періоду (рік, три, п'ять, десять років, т. ін.) [13, с. 29].

Географія злочинності – це її просторово-часовий розподіл (місце злочину; місце проживання злочинців, т. ін.) [15, с. 201-202]. У випадках вчинення злочинів персоналом ДКВС України мова у цьому контексті ведеться про структуру діяльності органів та установ виконання покарань та інші об'єкти, що забезпечують їх життєдіяльність колонії та, в цілому, процес виконання і відбукання кримінальних покарань.

Злочинні діяння персоналом ДКВСУ, як свідчить практика, в основному, здійснюються шляхом активних дій (зловживання службовим становищем (ст. 365 КК); нанесення тілесних ушкоджень засудженими (ст. ст. 101, 102 КК); ін.), а також у формі бездіяльності (ст. 367 КК) [113].

Поняттям «персонал Державної кримінально-виконавчої служби України» охоплюються всі особи, які на момент вчинення злочину проходили службу, мали трудові відносини, т. ін. з адміністрацією певного органу чи установи виконання покарань, а також відносились по статусу до даної категорії працюючих відповідно до вимог ст. 14 Закону України «Державну кримінально-виконавчу службу» [16].

2. Відомості про потерпілих від злочинів є також важливою системо-утворюючою ознакою поняття «Кримінологічна характеристика злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України».

Потерпілий від злочину – це соціальний суб'єкт (фізична особа, юридична особа та в окремих випадках її структурні підрозділи – філіали й представництва, організації, що виконують статутні завдання без створення юридичної особи, та держава), чиї встановлені й охоронювані законом права, свободи й законні інтереси порушуються злочинним діянням шляхом запобігання фактичної шкоди або створення загрози реального заподіяння шкоди майнового, фізичного, морального, соціального та іншого характеру [17, с. 52]. Виходячи з існуючої в кримінології класифікації потерпілих [17, с. 53], результатів спеціальних наукових розробок з означеної проблематики у сфері виконання покарань [17, с. 76-88], а також отриманих у ході даного дослідження відомостей про стан злочинності в органах чи установах виконання покарань, всіх потерпілих від протиправних діянь персоналу ДКВСУ (дій чи бездіяльності) можна поділити на тих, кому: 1) заподіяна фізична, майнова, моральна, організаційна, політична та ін.. шкода; 2) реально загрожує фізична, майнова, моральна і організаційна, політична та ін. шкода.

Конкретно потерпілими від злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань, є: а) засуджені, які відбувають покарання в органах та установах виконання покарань; б) їх близькі родичі (дружини, чоловіки, діти, батьки тощо); в) адміністрація органів та установ виконання покарань; г) управлінські структури ДКВС України (міжтериторіальні управління Міністерства юстиції, та, в цілому, даного відомства); г') держава. При цьому, кожен із них вправі відповідно до чинного КПК (ст. 56) та ЦК (ст. ст. 1166, 1167, 1177, ін.) відшкодувати з винних осіб завдану для них моральну, фізичну та іншу шкоду, що стала наслідком протиправних діянь з боку персоналу ДКВС України.

3. Відомості про вчинені персоналом ДКВС України мають бути новими, повними та точними. Мова у даному випадку ведеться про те, що інформація про злочини, які вчиняються персоналом ДКВСУ, має у повній мірі відповідати динамічним та статистичним закономірностям (статистичній сукупності, її ознакам (варіюючим, кількісним, дискретним, т. ін.). Новий – це той, який недавно виник, з'явився, не існував раніше [11, с. 404], тобто нові відомості про злочини, що вчиняються персоналом ДКВСУ, - це така інформація, про яку відомо не було і яка вперше зареєстрована в Єдиному реєстрі досудових розслідувань. Повна інформація – це такі відомості, про вчинені персоналом ДКВСУ, що не тільки відображають цей факт, але й відповідають вимогам, що пред'являються до повідомлень про злочини (ст. ст. 111-112 КПК) [11, с. 484]. Точні відомості – це максимально наближена до об'єктивних даних інформація [11, с. 674]. У контексті розглядуваної проблематики – це така інформація, що врахована в Єдиному реєстрі досудових розслідувань, а також дані оперативно-розшукового характеру (ст. 104 КВК, Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» [18], ст. ст. 246-257 КПК; ін.). Знання – це наявність відомостей про когось, що-небудь [11, с. 243].

Отже, інформація про вчинені персоналом ДКВСУ злочини тільки у тому випадку буде сприйматись як відомості, що набуті у процесі певного дослідження, якщо вона нестиме у собі ознаки новизни, повноти та точності.

4. Відомості, мова про які велась вище (п. п. 1-3 обґрунтування поняття, що склало предмет даного дослідження), мають стати основою для розробки науково обґрунтованих заходів, спрямованих на запобігання злочинам, що вчиняються персоналом ДКВС України, тобто для здійснення теоретико-прикладних зусиль, щодо реалізації на практиці аргументованих (переконливих) відомостей про злочинність у зазначеній сфері суспільної діяльності [11, с. 409].

Такою, у цілому, має бути зміст кримінологічної характеристики злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України у ході виконання кримінальних покарань, яка, у свою чергу, має стати методологічною основою для розробки науково обґрунтованих заходів кримінологічного характеру у сфері кримінально-виконавчої діяльності.

Висновок: Таким чином, у наявності складна проблема, що потребує вирішення на доктринальному рівні та яка має пряме і безпосереднє відношення до підвищення рівня та ефективності запобіжної діяльності, спрямованої на виявлення, недопущення та припинення злочинної діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України у ході виконання кримінальних покарань.

Література:

1. Кримінологічні та оперативно-розшукові засади запобігання злочинам і правопорушенням, що вчиняються персоналом виправних колоній: моногр. / [В. В. Коваленко, О. М. Джужа, О. Г. Колб та ін.] ; за заг. ред. В. В. Коваленка. – К.: Атіка – Н, 2011. – 368 с.
2. Лукаш А.С. Згвалтування: кримінологічна характеристика, детермінація та попередження: Монографія / За ред. д-ра юрид. наук, проф. В.В. Голини. – Х.: Право, 2008. – 256 с.
3. Ястребов В.Б. К вопросу о понятии криминологической характеристики преступлений // Вопросы борьбы с преступностью. – М.: Юрид. лит., 1982. – Вып. 37. – С. 14-20.
4. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика [у 3 кн.] / Закалюк А.П. – К.: Вид. дім «Ін Юре», 2007. – Кн.1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – 424 с.
5. Косенко С. Поняття кримінальної характеристики статевих злочинів щодо неповнолітніх / С. Косенко // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – № 5. – С. 104–105.
6. Кримінологія: Особлива частина: навч. посіб. / За ред. І.М. Даньшина. – Х.: Право, 1999. – 232 с.
7. Лисодед О. Умови відбування покарання у тюрмах Швеції / О. Лисодед, А. Степанюк // Вісник прокуратури. – 2003. – № 6 (24). – С. 111–116.
8. Кальман А.Г., Христин І.А. Понятийный аппарат современной криминологии (терминологический словарь) / Под. общ. ред. В.В. Голины. – Х.: Изд-во 000 ТО «Гимназия», 2005. – 271 с.
9. Василевич В. В. Поняття кримінологічної характеристики насильницьких злочинів / В. В. Василевич // Право України. – 1997. – № 12. – С. 82-84.
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. О. Єрошенко. – Донецьк: ТОВ «Глорія Трейд», 2012. – 864 с.
11. Великий тлумачний словник української мови / [упоряд. Т. В. Ковальова]. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.
12. Статистичний щорічник України за 2014 рік. – К.: Державний комітет статистики України, 2015. – 623 с.
13. Кримінологія: [навч. посіб.] / [О. М. Джужа, В. В. Василевич, О. Г. Колб, та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі. – К.: Атіка, 2009. – 312 с.
14. Колб О.Г. Установа виконання покарань як суб'єкт запобігання злочинам: дис... докт. юрид. наук / 12.00.08 – К.: НАВСУ, 2007. – 513 с.
15. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисловием Л.О. Иванова. – М.: Издательская группа «Прогресс» – «Универс», 1994. – 504 с.
16. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України від 23 черв. 2005 р. // Офіційний вісник України. – 2005. – № 30. – Ст. 409.
17. Потерпілий від злочину: міждисциплінарне правове дослідження / за заг. ред. Ю. В. Бауліна, В. І. Борисова. – Х.: Вид-во Кроссрод, 2008. – 367 с.
18. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.

CONCEPT OF CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF CRIMES EXPRESSED BY PERSONNEL OF THE STATE CRIMINAL-EXECUTIVE SERVICE OF UKRAINE**J. LIHOVICKIY**

Formulation of the problem. As shown by the study of scientific literature, regarding the content of the criminological characteristics of crimes committed by staff correctional colonies, so far neither among scientists, nor among practitioners, there is no single point of view [1, p. 50-112]. At the same time, the main contradictions of this problem are due, on the one hand, to the lack of unity of scientists regarding the content of the general concept of "criminological characteristics" [2, p. 11-14], and, on the other hand, - the lack of this notion regarding the assessment of the public's dangerous activities of correctional colony personnel. Such a situation, as in his time, concluded VB The hawks, making comparisons of different scholars difficult, leads to the uncertainty of the constituent elements of this scientific category [3, p. 14]. This became one of the tasks of this dissertation study. How about AP Forecast, crime indicators are subject to measurement in order to get an idea of its size, the degree of variability, probability and magnitude of material manifestation, as well as for the development of substantive measures in the context of prevention and counteraction to criminal manifestations [4, p. 156].

The study of scientific sources makes it possible to argue that along with the existence of a significant number of views on the structure and concept of the criminological characteristics of a particular group of crimes, including those related to the execution of a sentence in the form of imprisonment for a specified period, the issue was almost not considered [2, with. 11-12]. Scientists see this concept in both broad and narrow aspects. At the same time, supporters of a scientific position include a certain set of elements - constituent parts. Yes, VB The hawks defined the content of the criminological characteristic as a set of elements (attributes), namely: a) spatial-temporal parameters (place in the general set of crimes, links with other types of them, main tendencies of development, etc.); b) peculiarities that are important for understanding the determinants of criminal manifestations (the properties of those who commit crimes; criminological situations; the nature of the interaction of peculiarities and situation; circumstances contributing to the commission of crimes); c) peculiarities important for the organization of preventive activities (the nature of links between the elements; a set of features aimed at certain categories of crimes, the impact on the illegal behavior of law enforcement and other government bodies, public organizations) [3, p. 16]. SS Kosenko included in the elements of the criminological characteristics also social danger, volume, dynamics, intensity, trends in the commission of crimes, forecast, the consequences of crimes, etc. [5, p. 104-105]. However, as A.S. correctly concluded. Lukash, in this approach, the notion of criminological characteristics of crimes is identified with the subject of criminology [2, p. 13]. That is why Yu.V. Alexandrov and SM Inshakov to the elements of the specified characteristics of separate groups of crimes included only data on their structure, dynamics, character, peculiarities of geography [6, p. 104], which, in contrast to the above scientific positions, significantly narrows the meaning of the criminological characteristics, and, as A.S. correctly noted. Lukash, such an approach can not, to the extent necessary, show the essence of a separate group of crimes [2, p. 13]. More reasoned for solving this scientific problem approached IM Danshin [7, p. 8] who believed that the criminological characteristic includes information on the level, coefficients, structure and dynamics of crimes, the description of the identity of those who commit them, the motives and objectives of their criminal behavior [8, p. 95]. Similar conclusions on this issue can be found in the works of V.V. Vasilevich, who is convinced, in particular, that the criminological characteristic should contain persistent information about the level, structure, dynamics and geography of criminal acts, as well as about the persons who make them, that is, new information about the true state of the phenomenon, complete and accurate knowledge about for him to effectively and scientifically justify the fight against specific crimes [9, p. 83]. However, one should admit that the most complete approach to determining the content of the criminological characteristics of crimes came from SS Kosenko, who, along with the elements, the language of which led I. M. Danshin, O.G. Kalman, AS Lukash, VV Vasilevich and other scholars, to this characteristic proposed to introduce an analysis of the victim's face [5, p. 14].

It is these methodological approaches that were used in the derivation of the notion of criminological characteristics of crimes committed by the personnel of the State Criminal-Executive Service of Ukraine during the execution of criminal penalties.

State of research. As shown by the results of the study of scientific literature, the issue of criminological characteristics of crime is quite actively developed by such scientists as: O.M. Bandurka, V.S. Bogatyreva, I.G. Bogatyrev, V.I. Borisov, V.V. Golina, B.M. Golovin, O.M. Dzhuga, T.A. Denisova, A.P. Zakalyuk, O.O. Kvasha, V.Ya. Konopelsky, O.G. Kolob, I.M. Kopotun, V.A. Merkulova, O.M. Litvinov, Ye.A. Streltsov, V.O. Tulyakov, V.I. Shakun and others

However, in the context of crimes committed by the staff of the State Criminal Execution Service of Ukraine, this issue has not been fully explored, which in turn has an impact on the effectiveness of preventive activities in this direction.

All this led to the choice of the title of this scientific article, and also defined its main task, namely: based on the analysis of scientific approaches, formulate the author's definition of the criminological characteristics of crimes, based on the content of the object and subject of this study.

Statement of the main provisions. The results of the analysis of various scientific sources, as well as official statistics and practices of fighting crime in the field of execution of sentences in Ukraine, made it possible to formulate the following definition of "criminological characteristics of crimes committed by the personnel of the State Criminal Service of Ukraine", namely: persistent information about the level, structure, dynamics and geography of criminal acts, as well as about those who commit them and victims of crimes, that is, new information about the actual state of the crimes committed by the person the NKVD of Ukraine, full and accurate knowledge of these socially dangerous phenomena for effective and scientifically grounded prevention of the specified type of crimes.

Thus, the system-forming features that make up the meaning of the notion "criminological characteristics of crimes committed by the personnel of the DKVD of Ukraine" are:

1. Sustainable information on the level, structure, dynamics and geography of criminal activities of the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine.

Resilience is the ability to store and exhibit its properties, not to be subjected to destruction, spoilage, etc. [10, p. 622]. In the case of committing crimes by the staff of the SCSU of Ukraine, this means that socially dangerous acts that occur on the part of the specified category of persons are permanent and stable, despite the external influences on this kind of crime committed by the actors of its prevention.

Information - certain facts, data about someone, something [11, p. 84]. In this situation, we are talking about statistical information published in the statistical yearbooks of Ukraine [12] and contain information on the state of crime by the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine.

The level of crime is its quantitative characteristic, which is measured in absolute terms by the amount of committed crimes and persons committed them for a certain period of time in a certain area [13, p. 26]. As in general crime, and in its types, the level of crime is measured by their coefficients: a) the intensity of crime (in this case, due to the impact of crimes committed by the personnel of the DCECI during the execution of criminal penalties) on the state and effectiveness of criminal-executive activities; b) the criminal activity of the staff of the SCVSU (regularities of the development of this socially dangerous phenomenon (structure, dynamics, etc.) [13, pp. 27]. In addition, during the evaluation of this type of crimes occurring in the Ukrainian SSR, it is taken into account the level of latent crime, that part of it that has not been reflected in the official statistical reports. Moreover, in the organs and establishments of execution of punishment there is a place as a hidden one (the law enforcement agencies did not detect crime because of its specificity or because of the failure to report such facts on the part of the pot as well as hidden latent crime (as a result of targeted actions of law enforcement agencies by not registering crimes, including in the Unified Register of Pre-trial Investigations (Article 214 of the CPC of Ukraine), or their transfer to the category of administrative and other offenses).

The structure of crime (in this case, the crimes committed by the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine) is determined by the ratio of crime types (groups) of crimes, which are classified by criminal or legal grounds [13, p. 28]. At the same time, it should be noted that the question is only about the place of crimes committed by the personnel of the DCAF in the course of execution of criminal penalties, in the structure of both general crime and in the

structure of crimes recorded by officials of law enforcement bodies (that is, a certain classification group) . Along with this, the specified type of crime in the content of the so-called "crime in places of deprivation of liberty" [14, p. 152-163] is not included, since the subjects of the commission of the latter are only convicted (except, of course, cases of complicity of staff of the DCAF and convicted in the commission of crimes during the execution and serving of criminal punishment).

The dynamics of crime - an indicator that reflects the change in its level and structure during a given time period (one year, three, five, ten years, etc.) [13, p. 29].

The geography of crime is its spatio-temporal distribution (the place of crime, the place of residence of criminals, etc.) [15, p. 201-202]. In cases of crimes committed by the personnel of the Ukrainian Internal Affairs Committee, in this context, the structure of the organs and penitentiary institutions and other objects providing the vital functions of the colony and, in general, the process of execution and serving of criminal penalties are carried out.

The criminal acts of the personnel of the SCVSU, as evidenced by the practice, are mainly carried out through active actions (abuse of official position (Article 365 of the Criminal Code), bodily harm by convicts (Article 101, 102 of the Criminal Code, etc.), as well as in the form inactivity (Article 367 of the Criminal Code) [113].

The term "personnel of the State Criminal Service of Ukraine" covers all persons who at the time of the crime committed service, had employment relations, etc. with the administration of a certain body or institution for the enforcement of sentences, and also referred to the status of this category of employees in accordance with the requirements of Art. 14 of the Law of Ukraine "State Criminal Execution Service" [16].

2. Information on victims of crime is also an important system-forming feature of the notion "Criminological characteristics of crimes committed by the personnel of the Internal Affairs Committee of Ukraine".

The victim of a crime is a social subject (an individual, a legal entity and, in some cases, its structural units - branches and representative offices, organizations that perform statutory tasks without a legal entity, and the state), whose rights and freedoms are established and protected by law and legitimate interests are violated by a criminal act by preventing actual damage or creating a threat of real harm to property, physical, moral, social and other nature [17, p. 52]. Proceeding from the existing classification in the criminology of victims [17, p. 53], the results of special scientific developments on the identified issues in the execution of sentences [17, p. 76-88], as well as the information obtained in the course of this study on the state of crime in the organs or institutions for the execution of sentences, all victims of unlawful acts of the staff of the SCVSU (actions or inaction) can be divided into those: 1) caused physical, property, moral , organizational, political, etc., sorry; 2) physical, material, moral and organizational, political, etc. are really threatened. damage.

Specifically, victims of crimes committed by the personnel of the SCVSU during the execution of criminal penalties are: a) convicts serving sentences in penitentiary institutions and institutions; b) their close relatives (wives, husbands, children, parents, etc.); c) administration of penitentiary bodies and institutions; d) administrative structures of the Internal Affairs Committee of Ukraine (interterritorial administration of the Ministry of Justice, and, in general, this department); e) State. At the same time, each of them has the right, in accordance with the current CPC (Article 56) and the Central Committee (Articles 1166, 1167, 1177, etc.), to compensate from the perpetrators the moral, physical and other damage caused to them, which has become a consequence of the unlawful actions by the personnel of the SCFU of Ukraine.

3. Information about the actions committed by the personnel of the Ukrainian SSD must be new, complete and accurate. The language in this case is that information about crimes committed by the personnel of the DCU, must fully correspond to the dynamic and statistical laws (the statistical aggregate, its features (varied, quantitative, discrete, etc.). The new one is that , which arose recently, appeared, did not exist before [11, p. 404], that is, new information about crimes committed by the personnel of the DKVSU is such information which was not known and was first registered in the Uniform Register of Pre-trial Investigations Full information is the following information about executed by the personnel of the DCU, which not only reflect this fact, but also meet the requirements for reporting crimes (Article 111-112 of the CPC) [11, pp. 484]. The exact information is as close as possible to In the context of the issue under consideration, such information is taken into account in the Unified Register of Pre-trial Investigations, as well as operational-wanted data (Article 104 of the Criminal Code, Law of Ukraine "On Operational and

Investigative Activity "[18], Art. Art. 246-257 CPC; etc.). Knowledge is the availability of information about someone, something [11, p. 243].

Consequently, the information about the crimes committed by the personnel of the DCUUA will only be perceived as information obtained in the course of a particular research, if it will bear signs of novelty, completeness and accuracy.

4. The information that was discussed above (clauses 1-3 of the justification of the concept, which formed the subject of this study), should become the basis for the development of scientifically grounded measures aimed at preventing crimes committed by the personnel of the Internal Affairs Department of Ukraine, that is to implement theoretical and applied efforts regarding the implementation in practice of reasoned (convincing) information about crime in this area of public activity [11, p. 409].

In general, this should be the content of the criminological characteristics of the crimes committed by the staff of the Ukrainian SSD during the execution of criminal penalties, which, in turn, should become the methodological basis for the development of scientifically based criminological measures in the field of criminal-executive activity.

Conclusion: Thus, there is a complex problem that needs to be solved at the doctrinal level and has a direct and direct relation to raising the level and effectiveness of preventive activities aimed at detecting, preventing and stopping criminal activity of the personnel of the State Criminal Execution Service of Ukraine in the course of implementation criminal penalties.

REFERENCES:

1. Kryminolohichni ta operatyvno-rozshukovi zasady zapobihannya zlochynam i pravoporushennyam, shcho vchynyayutsya personalom vypravnykh koloniy : monohr. / [V. V. Kovalenko, O. M. Dzhuzha, O. G. Kolb ta in.] ; za zah. red. V. V. Kovalenka. – K. : Atika – N, 2011. – 368 s.
2. Lukash A.S. Zgvaltuvannya: kryminolohichna kharakterystyka, determinatsiya ta poperedzhennya: Monohrafiya / Za red. d-ra yuryd. nauk, prof.. V.V. Goliny. – KH.: Pravo, 2008. – 256 s.
3. Yastrebov V.B. K voprosu o ponyatyy kryminolohycheskoy kharakterystyky prestuplenyy // Voprosy bor'by s prestupnostyu. – M.: Yuryd. lyt., 1982. – Vyp. 37. – S. 14-20.
4. Zakalyuk A.P. Kurs suchasnoyi ukrayins'koyi kryminolohiyi: teoriya i praktyka [u 3 kn.] / Zakalyuk A.P. – K.: Vyd. dim «In Yure», 2007. – Kn.1: Teoretychni zasady ta istoriya ukrayins'koyi kryminolohichnoyi nauky. – 424 s.
5. Kosenko S. Ponyattya kryminal'noyi kharakterystyky statevykh zlochyniv shchodo nepovnolitnikh / S. Kosenko // Pidpryyemnytstvo, hospodarstvo i pravo. – 2003. – № 5. – S. 104–105.
6. Kryminolohiya: Osoblyva chastyna: navch. posib. / Za red. I.M. Danshyna. – KH.: Pravo, 1999. – 232 s.
7. Lysodyed O. Umovy vidbuvannya pokarannya u tyurmakh Shvetsiyi / O. Lysodyed, A. Stepanyuk // Visnyk prokuratury. – 2003. – № 6 (24). – S. 111–116.
8. Kal'man A.H., Khrystych Y.A. Ponyatyyny apparat sovremennoy kryminolohyy (terminolohychesky slovar) / Pod. obshch. red. V.V. Holyny. – KH.: Yzd-vo 000 TO «Hymnazyya», 2005. – 271 s.
9. Vasylevych V. V. Ponyattya kryminolohichnoyi kharakterystyky nasylnytskykh zlochyniv / V. V. Vasylevych // Pravo Ukrayiny. – 1997. – № 12. – S. 82-84.
10. Velykyy tlumachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayinskoyi movy / ukl. O. Yeroshenko. – Donetsk: TOV «Hloriya Treyd», 2012. – 864 s.
11. Velykyy tlumachnyy slovnyk ukrayinskoyi movy / [uporyad. T. V. Kovalova]. – KH. : Folio, 2005. – 767 s.
12. Statystychnyy shchorichnyk Ukrayiny za 2014 rik. – K.: Derzhavnyy komitet statystyky Ukrayiny, 2015. – 623 s.
13. Kryminolohiya: [navch. posib.] / [O. M. Dzhuzha, V. V. Vasylevych, O. G. Kolb, ta in.] ; za zah. red. O. M. Dzhuzhi. – K. : Atika, 2009. – 312 s.

14. Kolb O.H. Ustanova vykonannya pokaran' yak sub"yekt zapobihannya zlochynam: dys... dokt. yuryd. nauk / 12.00.08 – K.: NAVSU, 2007. – 513 s.
15. Shnayder H.Y. Krymynolohyya: Per. s nem. / Pod obshch. red. y s predyslovyem L.O. Yvanova. – M.: Yzdatel'skaya hruppa «Prohress» – «Unyvers», 1994. – 504 s.
16. Pro Derzhavnu kryminal'no-vykonavchu sluzhbu Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 23 cherv. 2005 r. // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2005. – № 30. – St. 409.
17. Poterpilyy vid zlochynu: mizhdystsyplinarne pravove doslidzhennya / za zah. red. YU. V. Baulina, V. I. Borysova. – KH .: Vyd-vo Krossroud, 2008. – 367 s.
18. Pro operatyvno-rozshukovu diyal'nist' : Zakon Ukrayiny vid 18 lyut. 1992 r. // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1992. –№ 22. – St. 303.